

som er den eneste Ændring, hele Lovforslaget modtog i det andet høje Ting, af 6 $\frac{1}{2}$ Td. Land til 8 Tdr. Land for Viborg-Skolens Byggeplads. Lægges man de 49 400 Kr., som der skal betales for Flytning af den Brostrømske Bygning, til Prisen af 8 000 Kr. pr. Td. Land, bliver det en Købesum, som andrager 13 800 Kr. pr. Td. Land eller knap 1 Kr. pr. Kv.-Alen, hvad neppe kan anses for nogen særlig stor Betaling efter Pladsens Beliggenhed.

For den anden Skoles Vedkommende, som Lovforslaget omhandler, nemlig Stats-skolen i Randers, ligger Forholdet saaledes, at Skolen er opført af Randers Kommune paa en Kommunes tilhørende Grund i 1857 og stillet til Raadighed for Staten paa de Betingelser, at Staten kan anvende den, saa længe den benyttes til Skole, men saa snart dette ophører, tilfalder Grunden med de til den Tid paaliggende Bygninger Kommunen. Der har i en længere Aarrække været klaget ikke saa lidt over Randers Statsskole, særlig paa Grund af, at der var for lidt Plads til de Elever, som søgte den, og det har da været nødvendigt Gang paa Gang at udvide Skolen ved at tage fra den ret store Lejlighed, som var henlagt til Rektors Bolig. Men selv dette har vist sig utilstrækkeligt, og navnlig er Udenomsbequemmelighederne, særlig Legepladser og Gymnastiksale, efterhaanden blevet for smaa, saa det blev nødvendigt at foretage en Udvidelse. Under de Overvejelser, Ministeriet sammen med Arkitekten foretog, var man, da Arkitekten mente, at en Udvidelse, der kunde skaffe nogenlunde foreløbig tilstrækkelig Plads, kunde gøres for 205 000 Kr. — det var altsaa ogsaa før Krigen, det vil vel nu blive opimod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — i Ministeriet gaaet til, at man skulde foretage en saadan, fordi det var betydelig billigere end at bygge en helt ny Skole, og det var saa tillige Tanken, at man skulde lade Undervisningen, som jo maatte foregaa udenfor Skolen under Nybygningen, foregaa i en midlertidig opført Træbarak. Den var beregnet til at skulle koste 25 000 Kr., men da man kom til at skulle bygge den, viste det sig, at den vilde koste i hvert Fald over 100 000 Kr. Da endelig det viste sig umuligt at skaffe Bolig i Byen til Rektor, som maatte fraslytte sin Bolig under Nybygningen, hvorved det vilde blive nødvendigt, at saavel Rektor som hans Familie maatte bo paa Hotel under Nybygningen, vilde ogsaa dette blive af saa stor Bekostning, at Ministeriet gik til Finansudvalget og mente, at det var bedre ikke

at anvende den paa Tillægsbevillingsloven bevilgede Sum og i Stedet bygge en helt ny Skolebygning, idet Randers Byraad havde tilbudt en til en saadan Skole meget passende og godt beliggende Byggeplads lige Nord for Bygningen. Man kom derved ogsaa ud over det lidt uheldige Forhold, hvori her Staten stod til Kommunen, idet den havde Skole i et paa Kommunens Grund liggende Lokale, et Lokale, som Staten ganske vist kunde udvide og vedligeholde, men som ogsaa med alle disse Udvidelser og Vedligeholdelser tilfaldt Kommunen i det Øjeblik, man ikke kunde være paa Pladsen mere, og der var nogen Udsigt til, at der selv efter den lille Udvidelse, som kunde foretages for de 205 000 Kr., i Løbet af en ikke alt for fjern Fremtid maatte kræves større Udvidelse, hvorved man alligevel blev nødt til at overdrage saavel Plads som Bygninger til Kommunen. Man lod da Bygningsinspektøren udarbejde en Plan — hvilken Plan lige saa vel som den for Viborg Skole findes vedhæftet Lovforslaget, saaledes som dette fremsattes i det andet høje Ting —, over en saadan Skole paa den nye Plads, der er tilbudt af Kommunen. Planen er beregnet til en Udgift af omtrent samme Størrelse som den for Viborg Katedralskoles nye Bygning, altsaa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. I det andet høje Ting foretoges der i Forslaget om Randers Skole ingen Ændringer, idet man gik ud fra, at den tilbudte Byggegrund var god, og at man ved at anvende den vilde komme ud af det uheldige Forhold, hvori Staten paa dette Omraade stod til Kommunen. Lovforslaget har saaledes nydt stor Velvillie i det andet høje Ting, og jeg skal slutte med at anbefale det til at nyde den samme Velvillie i dette høje Ting.

Jensen-Grimsbjerg: Det foreliggende Lovforslag angaar to gamle Skoler. Elevantallet er blevet betydelig forøget i Aarenes Løb, og derfor er det naturligt, at der efterhaanden er blevet for lidt Plads, selv om man paa forskellig Maade har gjort sig Umage for at udvide, for at lave flere Klasseværelser. Dette, at Elevantallet saaledes er vokset, tyder paa, at der er Brug for disse Skoler, og det vil der vel ogsaa være i Fremtiden i den Egn, hvor de ligger. Saa maa de ydre Forhold ved Skolerne ikke lægge Hindringer i Vejen for det Arbejde, der skal gøres af Lærere og Elever. Men de ydre Forhold er ikke gode. Jeg skal nævne nogle af de mest løjnefaldende Mangler: